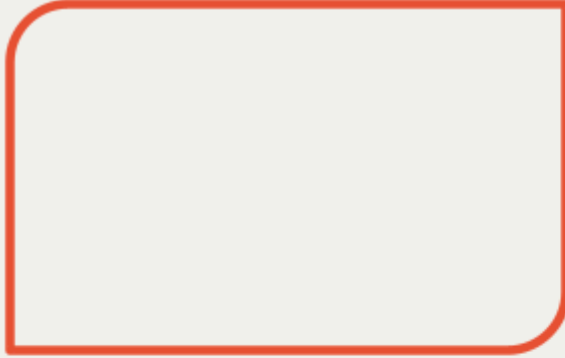

gem

Global Energy Monitor

Yükseliş ve Çöküş 2026

Küresel Kömürlü Termik Santral Takibi

Küresel Kömürlü Termik Santral Takibi (Mayıs 2026)

2026 Yükseliş ve Çöküş raporu aşağıda başlıkları verilen bölümleri içermektedir:

(1) Yönetici özeti, (2) 2025'te yaşanan başlıca gelişmeler, (3) Küresel veri özeti, (4) Çin: Elektrik üretimindeki gerilemeye rağmen kömür kurulu gücündeki genişleme hız kazanıyor, (5) Hindistan: Kömürün yaygınlaşması temiz enerji hedefleriyle çelişiyor, (6) OECD, G20 ve OECD dışı ülkeler: Kömür gelişiminde birbirinden ayrılan bölgesel eğilimler, (7) Endonezya: Tutarsız düzenlemeler, şebekeye bağlı ve şebekeden bağımsız kömürün rolünü karmaşılaştırıyor, (8) Amerika Birleşik Devletleri: Siyasi müdahale üretimi ve fiyatları artırıyor, (9) AB-27: Kömürün sonuna doğru, (10) Güney Kore ve Japonya: Farklılaşan kömür patikaları, (11) Avustralya: Güneş enerjisi öncülüğündeki dönüşüm, yeni kömür taahhüdü için fırsat yaratıyor, (12) Türkiye: Enerji dönüşümüne yönelik toplumsal talep ile kömür politikaları arasındaki gerilim, (13) Kanada: Kömür santrallerinin ömrünün uzatılması, ulusal kömürden çıkış planlarıyla çatışıyor, (14) Pakistan: Dağıtık sistemler, ulusal şebekenin dışında bir enerji dönüşümünü şekillendiriyor, (15) Bangladeş: Yeni enerji planı, aynı yapısal sorunlar, (16) Güneydoğu Asya: Endonezya hariç yeni kömür projelerinde durgunluk, (17) Rusya ve Orta Asya: İhracat planları zayıflarken iç kömür üretimi artıyor, (18) Latin Amerika: Yeni Kömür Yok, ancak kapatma takvimlerinde geriye gidiş var, (19) Afrika: Sınırlı ancak ısrarcı kömür teklifleri, (20) Batı Balkanlar: Kapatma gecikmeleri, AB Sınırdaki Karbon Düzenlemesi Mekanizması ile çelişiyor, (21) Ukrayna: Daha dayanıklı bir gelecek için enerji sisteminin yeniden inşası, (22) 2025 yılında özel finansmanın kömür politikalarına ilişkin eğilimleri, (23) Ek 1: Durum ve ülke/bölgelere göre kömür santrali kurulu gücü ve (24) Ek 2: 2025 yılında ülke/bölgelere göre durum değişiklikleri.

Bu belge, raporun sadece birkaç bölümünün çevirisini içermektedir. Raporun İngilizce aslının tamamına Global Energy Monitor web sitesinden ulaşabilirsiniz.

Rapor, Global Energy Monitor'un koordinasyonunda hazırlanmış olup ortak yazar kuruluşlar arasında Africa Just Transition Network, ARAYARA International Institute, Bangladesh Working Group on Ecology and Development (BWGED), CEE Bankwatch Network, Beyond Fossil Fuels (BFF), Centre for Research on Energy and Clean Air (CREA), Chile Sustentable, Climate Action Network (CAN) Europe, Coastal Livelihood and Environmental Action Network (CLEAN), Dhoritri Rokhhay Amra (DHORA), E3G, Institute for the Protection of the Environment by Lawyers (INSAPROMA), Kiko Network, POLEN Transiciones Justas, Policy Research Institute for Equitable Development (PRIED), Razom We Stand, Reclaim Finance, Solutions for Our Climate (SFOC), Trend Asia ve Waterkeepers Bangladesh (WKB) yer almaktadır.

Yönetici özeti

2025 yılında küresel ölçekte yeni kömür santrali yatırımları artış gösterirken, mevcut santrallerin kullanım oranlarında belirgin bir gerileme gözlenmiştir. Kömürden üretilen elektrik miktarında düşüş yaşanmasına rağmen, devreye alınan yeni kömür santrali kurulu gücü açısından 2025 en yüksek yıllardan biri olmuştur. Bu ayrışma özellikle Çin ve Hindistan örneklerinde belirginleşmiştir. Söz konusu ülkelerde artan elektrik talebinin büyük ölçüde rüzgâr ve güneş enerjisi gibi yenilenebilir kaynaklardan karşılanmasına karşın, kömür santrali kurulu gücündeki artış devam etmiş; buna rağmen kömürden elektrik üretimi gerilemiştir.

Kömür kapasitesi giderek birincil üretim kaynağı olmaktan uzaklaşarak, sistem güvenliğini destekleyen bir yedek kapasite işlevi görmeye başlamıştır. Bu kapasitenin değeri, sürekli üretiminden ziyade talep dalgalanmaları veya arz şokları gibi olağanüstü durumlarda devreye alınabilme kabiliyetine dayanmaktadır. Bu eğilim, 2025 yılı itibarıyla Çin, Hindistan ve Amerika Birleşik Devletleri (ABD) gibi yerli kömür üretimine sahip büyük ekonomilerde ve Avrupa Birliği'nin bazı bölgeleri dâhil olmak üzere kömür ithalatçısı ülkelerde açık biçimde gözlemlenmiştir.

Çin'de rekor düzeyde yeni kömür santrali projesi, elektrik sistemine esneklik kazandırma ve ulusal enerji arz güvenliğini güçlendirme gerekçeleriyle meşrulaştırılmıştır. Hindistan'da ise üretim sürekliliği ve enerji güvenliği argümanları doğrultusunda kömür santrali inşaat faaliyetleri art arda beşinci yıl büyüme kaydetmiştir. ABD'de, federal acil durum yetkileri kullanılarak ekonomik ömrünü tamamlaması beklenen kömür santrallerinin işletmede kalması sağlanmış; Avrupa Birliği'nde ise enerji güvenliği kaygıları nedeniyle bazı santrallerin planlanan kapatılma tarihleri ertelenmiştir.

Bununla birlikte, kömürü gerekli gibi gösteren koşullar aynı zamanda kömürü atıl hale getirmektedir. Çin ve Hindistan'da kömür santralleri, şimdiden kömürün yerini almakta olan yenilenebilir enerji kapasitesine yedek olarak inşa edilmektedir. Kömür ithalatçısı ülkelerde ise fosil yakıt fiyatlarındaki oynaklık, kömürün fosil gazı göre dönemsel olarak daha rekabetçi görünmesine yol açmakla birlikte, uzun vadede fosil yakıtlardan çıkışın gerekliliğini de göstermektedir. Nitekim 2021-2022 enerji krizi sürecinde yükselen fosil gaz fiyatları kömür fiyatlarını da yukarı yönlü tetiklemiş; ancak bu durum kömür talebinde kalıcı bir artış yaratmak yerine yenilenebilir enerji yatırımlarının hızlanmasına katkı sağlamıştır.

Enerji sistemlerinde ihtiyaç fazlası kömür kurulu gücünün korunması, üretim artışından ziyade kurulu güç kullanım oranlarının düşmesi yoluyla dengelenmektedir. Bu durum, kömür santrallerinin ekonomik sürdürülebilirliği üzerinde baskı oluşturmakta ve atıl varlık riskini artırmaktadır. 2025 yılında ABD, temiz enerji kullanımını açıkça sınırlayan politika tercihleri çerçevesinde kömür üretimini artıran tek büyük ekonomi olarak öne çıkmış; bu yaklaşım, kömür sektörünü diğer pazarlarda giderek güçlenen rekabet baskısına karşı geçici olarak korumuştur.

Bazı hükümetlerin çeşitli politikalarla kömür projelerini desteklemelerine rağmen, yeni kömür projeleri geliştiren ülke sayısında düşüş eğilimi sürmektedir. 2025 itibarıyla yalnızca 32 ülke yeni kömür santrali planlamakta veya inşa etmektedir; bu sayı bir önceki yıl 38, 2014 yılında ise 75 olarak kaydedilmiştir. Latin Amerika bölgesi 2025 yılında yeni kömür projesi yapmama taahhütünü açıklamış, Güney Kore ise kömürden kademeli olarak vazgeçme yönünde taahhütte bulunmuştur. Kömür yatırımlarının devam ettiği ülkelerde ise faaliyetler genellikle sınırlı sayıda proje ile veya tekil yatırımlarla sürdürülmektedir. Küresel ölçekte inşa halindeki kömür kurulu gücünün yalnızca %5'i Çin ve Hindistan dışındaki ülkelerde yer almaktadır.

Dünya genelindeki kömür projelerinin azalmasıyla, yeni yatırımlar giderek daha az sayıda ülke ve bölgede yoğunlaşmakta; bu durum piyasa dinamiklerinden ziyade ulusal politika tercihlerinin belirleyici rol oynadığını göstermektedir. 2026 yılına geçerken temel sorun, kömüre alternatiflerin eksikliği değil; enerji sistemleri kömürü artan bir hızla geride bırakırken dahi kömürün gerekli olduğu iddiasında ısrar eden politika çerçevelerinin varlığını korumasıdır.

2025'te yaşanan başlıca gelişmeler

- 2025'te dünya çapında kömürden elektrik üretimi gerilemesine rağmen toplam kömür santrali kurulu gücü artışını sürdürmüştür. Küresel kurulu güç %3,5 oranında artarken, kömürden üretilen elektrik %0,6 azalmış; bu durum, kurulu güç ile fiilî üretim arasındaki farkın giderek açıldığını ortaya koymuştur.
- Kömürden elektrik üretimindeki en belirgin düşüşler, yüksek düzeyde yeni kapasite devreye alınmasına rağmen Çin ve Hindistan'da gerçekleşmiştir. Çin'de kömür kurulu gücü %6 artarken üretim %1,2 azalmış; Hindistan'da ise kurulu güç %3,8 artmasına rağmen üretim %2,9 gerilemiştir. Her iki ülkede de rüzgâr ve güneş enerjisi, artan talebin büyük bölümünü, yer yer tamamını karşılayarak kurulu güç artışı ile üretim düşüşü arasındaki farkın büyümesine katkı sağlamıştır.
- Çin'de 2025 yılında yeni ve tekrar gündeme alınan kömür santrali projeleri toplam 161,7 GW ile tarihsel bir zirveye ulaşmıştır. Ülkede planlama aşamasında bulunan kömür projeleri 500 GW'ın üzerindedir. Bu projelerin hayata geçirilmesi, Çin'in 5. Beş Yıllık Plan dönemi (2026–2030) boyunca sürececek bir kömür kurulu gücü genişlemesine kilitleme riski taşımaktadır; bu durum, aynı dönemde kömür tüketiminin azaltılmasına yönelik resmi hedeflerle çelişmektedir.
- Hindistan'da 2025 yılında 27,9 GW düzeyinde yeni ve yeniden gündeme alınan kömür santrali projesi mevcuttur. Ülkede inşaat öncesi planlama aşamasında 107,3 GW, inşaat halinde ise 23,5 GW kömür santrali projesi bulunmaktadır.

Güneş ve rüzgâr enerjisinde kaydedilen rekor artışlar sonucunda toplam kurulu gücün yarısından fazlası fosil yakıt dışı kaynaklara kaymış olmakla birlikte, Hindistan hükümeti önümüzdeki yedi yıl içinde 100 GW ilave kömür kapasitesi hedefi belirlemiştir.

- Küresel ölçekte 2025 yılında kapatılması planlanan kömürlü termik santrallerin yaklaşık %70'i planlandığı şekilde kapatılmamıştır. Bu oran, Avrupa Birliği'nde (AB) %69, ABD'de ise %59 seviyesindedir. AB'de resmi kömürden çıkış taahhütleri geçerli olmakla birlikte, kömürlü santral kapatma planlarında gerçekleşen gecikmeler büyük ölçüde 2022-2023 enerji krizi sırasında alınan erteleme kararlarının devamı niteliğindedir. ABD'de ise santral kapatmalarının ertelenmesi, federal düzeyde alınan kararlarla eski kömür santrallerinin işletmede tutulmasına yönelik doğrudan müdahalelerle ilişkilidir.
- Kömür yatırımlarının coğrafi yayılımı daralmaya devam etmektedir. Yeni kömür santrali öneren veya inşa eden ülke sayısı 2024 yılında 38 iken 2025 yılında 32'ye gerilemiştir. Kömür projesi yapmayı bırakan ülkeler arasında, 2040 yılına kadar kömürden çıkış taahhüdünde bulunan Güney Kore ile Brezilya ve Honduras yer almaktadır; bu gelişmeyle birlikte Latin Amerika bölgesinde yeni kömür santrali projesi kalmamıştır.
- Çin ve Hindistan dışındaki kömür santrali inşaat faaliyetleri 2025 yılında küresel toplamın yalnızca %5'ine gerileyerek tarihsel olarak en düşük seviyeye inmiştir. Bu durum, küresel kömür kurulu gücü artışının geniş tabanlı bir talep artışından ziyade sınırlı sayıda ülkenin politika tercihleri tarafından yönlendirildiğini göstermektedir.
- Endonezya'da kömür santrali filosu 2025 yılında %7 oranında büyümüş; bu artışın yaklaşık dörtte biri nikel ve alüminyum işleme faaliyetlerine hizmet eden özel kömür santrallerinden kaynaklanmıştır. Ülke ayrıca toplam 11 GW düzeyindeki önerilen kurulu güç ile Çin ve Hindistan'ın ardından küresel ölçekte yeni kömür planlamada üçüncü sırada yer almıştır.
- Türkiye'de, ülkenin yaklaşan COP31 iklim konferansına ev sahipliği ve başkanlığı hazırlıkları sürerken, 2015 yılında 70'in üzerinde olan kömür santrali planından geriye yalnızca bir aktif proje kalmıştır.
- Hindistan dışındaki Güney Asya ülkelerinde kömür arzı büyük ölçüde ithalata bağımlı kalmaya devam etmektedir. Pakistan, fosil yakıt piyasalarındaki dalgalanmalara karşı daha istikrarlı bir alternatif sunan dağıtık güneş enerjisini hızla yaygınlaştırırken, Bangladeş, fosil yakıt tedariki ve teknik altyapıya ilişkin sorunlarla karşı karşıya kalmış ve henüz kayda değer bir yenilenebilir enerji kapasitesi oluşturamamıştır.

- Endonezya dışındaki Güneydoğu Asya’da yeni kömür kurulu gücü devreye alımları üst üste üçüncü yıl düşüş göstermiştir. Bununla birlikte, 2026 yılında beklenen fosil gaz arz kesintileri bazı ülkeleri mevcut kömür kapasitesine daha fazla bağımlı hale getirme riski taşımaktadır.
- Afrika kıtasında ise kömür projeleri ağırlıklı olarak Zimbabve ve Zambiya’da yoğunlaşmakta olup, bu iki ülke bölgedeki yeni kömür projelerinin yaklaşık üçte ikisini oluşturmaktadır.

Türkiye: Enerji dönüşümüne yönelik toplumsal talep ile kömür politikaları arasındaki gerilim

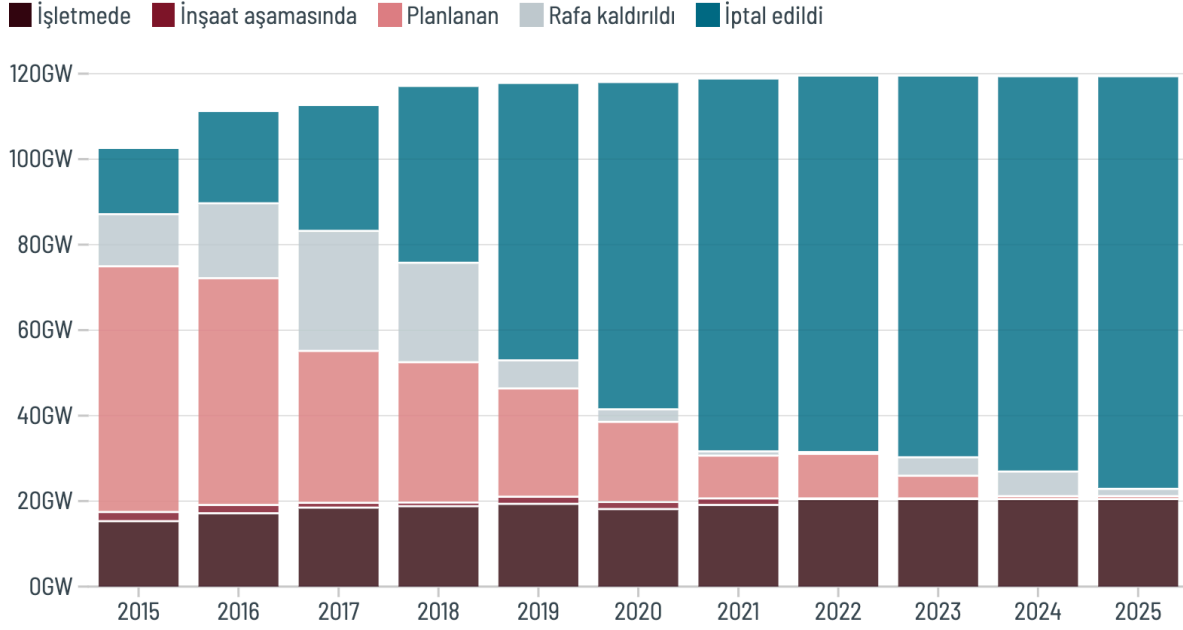
Türkiye, kömür sektörüne ilişkin politika yöneliminin netleşmesi gereken bir dönemde, kömür geliştirme faaliyetlerine dair çelişkili sinyaller vermektedir. Yaklaşan COP31 iklim konferansının ev sahibi ve başkanlığını üstlenecek olan Türkiye, planlama aşamasında bulunan tek bir kömür santrali projesiyle, orta ölçekli ekonomiler arasında kömürden çıkış sürecinde liderlik üstlenebilecek ve ülkede yerel düzeyde hâlihazırda güçlenen enerji dönüşümü dinamiklerini politika düzeyinde pekiştirebilecek bir konumda yer almaktadır.

Türkiye’de planlanan kömür kurulu gücü son on yılda belirgin bir azalma göstermiştir. Toplam planlanan kapasite 2015 yılında 57,5 GW iken 2020 yılında 18,7 GW’a, 2025 itibarıyla ise yalnızca 0,7 GW seviyesine gerilemiştir. Aynı dönemde termik santral projesi sayısı 2015’te 95 üniteden 2020’de 42 üniteye, 2025’te ise yalnızca iki üniteye düşmüştür. GEM, 4 GW’ın üzerinde kurulu güce sahip beş santral projesinde ilerleme olmadığı için daha önce askıya alınmış olan bu projeleri, 2025 yılında GEM’in Global Coal Plant Tracker veri setinde iptal edilmiş olarak sınıflandırmıştır. Bu durum Türkiye’yi küresel ölçekte santral planı iptalinde ikinci sıraya taşımıştır.

Türkiye Cumhuriyeti Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği Bakanı, Ocak 2026 itibarıyla COP31 başkanlığı görevine [atanmıştır](#). Konferans, Türkiye’nin ev sahipliği ve başkanlığında Antalya’da gerçekleştirilecek, Avustralya müzakereleri yürütecektir. Bu çerçevede, her iki ülkede de yalnızca birer kömür santrali projesinin kalmış olması, yeni kömür projesi yapmama taahhüdünün verilmesi ve kömür bölgelerinde adil geçiş politikalarının geliştirilmesi açısından önemli bir iş birliği alanı sunmaktadır.

Türkiye’de işletmedeki kapasite sabit kalırken kömür santrali projeleri azalıyor

Türkiye’de kömür kurulu gücü (aşamalar göre, GW cinsinden)

Kaynak: Global Energy Monitor, Global Coal Plant Tracker, Ocak 2026

gem

[Afşin-Elbistan A](#) Termik Santrali’nin iki yeni ünite ile genişletilmesine yönelik proje, üst üste ikinci yıl itibariyle Türkiye’deki tek planlanan kömür santrali olma özelliğini sürdürmektedir. Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği Bakanlığı tarafından Aralık 2024 sonunda Çevresel Etki Değerlendirme ([ÇED](#)) olumlu karar verilen proje, 2025 yılı boyunca yargı sürecine konu olmuştur. Yerel yönetimler ve sivil toplum kuruluşlarından oluşan bir koalisyon, ÇED olumlu kararının [iptali](#) talebiyle dava açmıştır. Eylül 2025’te mahkeme tarafından görevlendirilen bilirkişi heyeti, projenin olumsuz etkilerini değerlendiren raporunda, genişletmenin kamu yararı taşımadığı [sonucuna varmıştır](#).

Raporda, proje bazlı değerlendirmelerin yetersiz olduğu, madencilik ruhsatı verilerinin güncelliğini yitirdiği, kümülatif hidrojeolojik etkilerin analiz edilmediği ve bölge halkının geçim kaynakları ile kültürel değerlerinin risk altında olduğu belirtilmiştir. Ayrıca, özellikle kırılgan gruplar açısından halk sağlığı risklerinin yeterince dikkate alınmadığı vurgulanmıştır. Mahkeme, bu bulgulara ilişkin ek inceleme [talep etmiş](#); Şubat 2026’da sunulan ikinci bilirkişi raporu da projenin “uygun olmadığı” yönündeki değerlendirmeyi [teyit etmiştir](#).

Türkiye’nin mevcut kömür santrali filosu 20,5 GW kurulu güce sahip olup, ortalama santral yaşı 24’tür ve santraller için belirlenmiş net bir kademeli kapatma takvimi

bulunmamaktadır. Kurulu güç 2022 yılından bu yana sabit kalmış, ancak santrallerde sık arızalar ve düşük kapasite kullanım oranları gözlenmiştir. Yerli linyit kullanan santraller, düşük kalorifik değerli yakıt nedeniyle görece düşük verimlilikte çalışmakta; birim elektrik üretimi başına daha yüksek karbon emisyonuna sebep olmakta ve kükürt dioksit (SO₂) ile partikül madde gibi hava kirleticilerinin yüksek düzeyleriyle ilişkilendirilmektedir. Türkiye’de kömürden elektrik üretimi henüz [zirve seviyesinde](#) olmayıp, toplam üretimi birçok Avrupa ülkesinin üzerindedir.

Buna karşın Türkiye, yenilenebilir enerji kaynaklarının geliştirilmesi açısından güçlü bir [potansiyele sahiptir](#). Son on yılda güneş ve rüzgâr enerjisi üretim maliyetleri sırasıyla %69 ve %40 oranında [azalmıştır](#). Ancak bu maliyet avantajına rağmen kömür sektörü, yenilenebilir enerji kaynaklarına geçiş sürecinin hızını sınırlayabilecek politika desteklerinden yararlanmaya devam etmektedir. Eylül 2025’te Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı tarafından kömür santralleri için 2030 yılına kadar geçerli olacak garantili alım mekanizması [duyurulmuş](#); ayrıca yerli kömüre dayalı yeni kapasite için teşviklerin ve 2045 yılına kadar uzanabilecek uzun vadeli alım garantilerinin gündemde olduğu ifade edilmiştir.

Eleştiriler, söz konusu planın ekonomik olarak sürdürülebilirliği zayıf bir sektörü yapay biçimde ayakta tutarak uzun vadede hem enerji arz güvenliği hem de istihdam açısından [riskler doğurabileceği](#) yönündedir. Kömür sübvansiyonlarının yenilenebilir enerji yatırımlarına yönlendirilmesi, Türkiye’nin kömür bölgelerinde yaşayan nüfusun gelir çeşitliliğini destekleyebilecek; hâlihazırda ortalamanın üzerinde fiyat garantileri için tahsis edilen kamu kaynaklarının ise şebeke modernizasyonu ve yenilenebilir enerji kurulu gücünün artırılması gibi alanlara daha stratejik biçimde [yönlendirilmesine](#) imkân sağlayabilecektir. Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı verilerine göre Türkiye, 2035 yılı yenilenebilir enerji kurulu gücü hedefinin yaklaşık üçte birine [ulaşmış durumdadır](#).

Türkiye’de hükümet düzeyinde kömürden çıkışa ilişkin açık bir takvim veya bağlayıcı hedef bulunmamakla birlikte, 2025 yılı itibarıyla kömür sektörüne yönelik muhalefet farklı alanlarda devam etmiştir. Sivil toplum kuruluşları, Muğla’daki [Kemerköy](#), [Yatağan](#) ve [Yeniköy](#) termik santrallerine yakıt sağlamak amacıyla kömür madenlerinin genişletilmesini öngören yeni bir yasal düzenlemeye [itiraz etmiş](#); bu girişimin zeytinlik alanlar, yerleşim bölgeleri ve kültürel miras üzerinde olumsuz etkiler yaratabileceği yönünde [uyarılarda bulunmuştur](#). Muğla’nın Milas ilçesinde, Akbelen Ormanı çevresinde ve bu bölgedeki altı köyün sınırları içinde kalan tarım arazileri, linyit üretiminin sürdürülmesi amacıyla Maden ve Petrol İşleri Genel Müdürlüğü tarafından acele [kamulaştırma](#) kapsamına alınmıştır.

Kömür santrallerinin çevresel ve halk sağlığı üzerindeki etkilerine ilişkin endişeler de artarak devam etmektedir. [İzdemir Enerji](#) ve [Orhaneli](#) santrallerinin ruhsatsız faaliyet gösterdiğine ve [Kemerköy](#) santralının yeterli filtreleme sistemleri olmaksızın işletildiğine

dair iddialar gündeme gelmiştir. Yatağan Belediye Başkanı, kamuoyunun santrallerde kullanılan kirlilik azaltım sistemlerinin durumu hakkında bilgi edinme hakkına sahip olduğunu [vurgulamış](#) ve [Yatağan](#) termik santrali civarında gözlemlenen hava kirliliğinden rahatsızlığını dile getirmiştir. Soma Belediye Başkanı da dâhil olmak üzere çeşitli yerel yöneticiler, hem halk sağlığını hem de işçi haklarını [gözetin](#) politika çözümlerine duyulan ihtiyacı dile getirmiştir.

İstihdam, Türkiye'nin enerji dönüşümü sürecinde belirleyici unsurlardan biri olmayı sürdürmektedir. Greenpeace Türkiye tarafından Mayıs 2025'te yayımlanan bir rapor, yalnızca Afşin-Elbistan bölgesinde yenilenebilir enerji yatırımları yoluyla binlerce yeni istihdam yaratılabileceğini [ortaya koymaktadır](#). Benzer şekilde, CAN Europe'un Haziran 2025 tarihli raporu, kömür sektöründeki istihdamın gerilemesine rağmen bu sektörün bazı bölgesel ekonomilerde önemini koruduğunu [vurgulamaktadır](#). Kömür sektöründeki [istihdam kayıpları](#), özelleştirme süreçleri, sendikal haklardaki zayıflama ve enerji piyasalarındaki yapısal dönüşümlerin birleşik etkisiyle açıklanmaktadır.

Kömür bazlı elektrik üretiminin artan maliyeti ile yenilenebilir enerji teknolojilerindeki hızlı maliyet düşüşü, mevcut piyasa koşullarında kömür ekonomisinin daralmasına katkıda bulunmaktadır. Bu çerçevede istihdam kayıpları devam etmiş; yalnızca Şubat 2026'da [Afşin-Elbistan A](#) Termik Santrali'nde yaklaşık 400 işçi [işten çıkarılmıştır](#). Sektörün yoğunlaştığı Kütahya-Tavşanlı bölgesinde de benzer şekilde ekonomik daralma ve istihdam kayıpları gözlenmiştir. Bu gelişmelere yanıt olarak Tavşanlı Belediyesi alternatif yerel ekonomik modeller geliştirme arayışına girmiştir. Bununla birlikte, ulusal düzeyde kömürden çıkışa yönelik kapsamlı bir strateji ve adil geçiş politikalarının [eksikliği](#), söz konusu yerel girişimlerin kamu politikalarıyla desteklenmesini sınırlamaktadır.

Bu kritik dönemeçte Türkiye, COP31 ev sahipliği ve başkanlığı rolünü, mevcut yenilenebilir enerji hedefleriyle uyumlu, kirlilikten etkilenen bölge halklarını gözetin ve işgücünü kömür sonrası bir ekonomiye hazırlayan bütüncül bir enerji dönüşümü yol haritası geliştirmek için stratejik bir fırsat olarak değerlendirebilir. Yenilenebilir enerji kurulu gücünün artırılması adil bir geçiş sürecini sağlamak veya 2053 net sıfır hedefine ulaşmak için tek başına yeterli olmayıp, iş gücü dönüşümü, beceri geliştirme, kültürel rehabilitasyon ve yerel altyapı yatırımları gibi tamamlayıcı politika alanlarının da güçlendirilmesi gerekmektedir. Yerli kömür madenciliğinin genişletilmesine yönelik girişimler, mevcut kömür santrallerinin işletme ömrünün uzatılabileceğine işaret etmekte olup, bu durum giderek daha kritik bir politika başlığı haline gelmektedir.